

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خدای بخشاینده، با رحم

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ **صلى** لَهُ الْمَلَكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ **صلى** وَ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
(1)

به پاکی یاد می کند برای خدا آنچه در آسمان ها است و آنچه در زمین است؛ برای او است پادشاهی و برای او است ثنا و ستایش؛ و او است بر همه چیز توانا. (1)

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (2)

او است آنکه آفرید شما را پس (بعضی) از شما نامعتقد است و (بعضی) از شما ایمان آورنده. و خدا است به آنچه که می کنید بینا. (2)

خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَ صَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ **صلى** وَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ (3)

آفرید آسمان ها و زمین را به حق و صورت داد شما را پس زیبا ساخت صورت های شما را؛ و به سوی او است باز گشت. (3)

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَ مَا تُعْلِنُونَ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (4)

می داند آنچه در آسمان ها و زمین است و می داند آنچه پنهان می کنید و آنچه آشکار می کنید. و خدا است دانا به داخل سینه ها. (4)

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (5)

آیا نیامده است به شما خبر آنان که نامعتقد شدند از پیش پس چشیدند نتایج بد کار شان را و برای ایشان است عذابی درد دهنده نی. (5)

ذَلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا **صلى** أ بَشَرٌ يَهُدُونَنَا فَكَفَرُوا وَ تَوَلَّوْا ۗ وَ اسْتَعْنَى اللَّهُ وَ اللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ (6)

این است به سبب آنکه بود می آمد به پیش ایشان پیغمبران ایشان با دلایل روشن (معجزه ها) پس گفتند: آیا انسانی رهنمائی می کند ما را؟ پس نامعتقد شدند و رو گردانیدند. و بی نیازی کرد خدا. و خدا بی نیاز، ستوده شده است. (6)

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا **صلى** أَنْ لَنْ يُعْذَبُوا ۗ قُلْ بَلَىٰ وَ رَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمَلْتُمْ ۗ وَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ

يَسِيرٌ (7)

پنداشتند آنان که نامعتقد شدند: آنکه هرگز برانگیخته (دوباره زنده) نمی شوند. بگو: بلی و قسم به پروردگار من البته برانگیخته می شوید باز البته خبر داده می شوید به آنچه عمل کردید. و این است بر خدا آسان. (7)

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ (8)

پس ایمان آورید به خدا و پیغمبر او و نور آنکه فرو فرستادیم ما. و خدا است به آنچه که می کنید آگاه. (8)

يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَ يَعْمَلْ سَلِيحًا يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (9)

روزی که یکجا می کند شما را برای روز یکجا کردن؛ این است روز تغابن (در قیامت سودمندی برای بهشتیان و نقصان برای دوزخیان باشد). و کسی که ایمان می آورد به خدا و می کند کار شائسته دور می کند (خدا) از او بدی های او را و در می آورد او را در بوستان هائی که می رود از زیر آنها جوی ها جاویدان در آنجا همیشه. این است کامیابی بزرگ. (9)

وَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَ بُئْسَ الْمَصِيرُ (10)

و آنان که نامعتقد شدند و به دروغ نسبت کردند به آیت های ما آنها اهل دوزخ اند جاویدان در آنجا؛ و بد جایگاه است. (10)

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ مَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (11)

نمی رسد از مصیبتی مگر به اجازه خدا. و کسی که ایمان می آورد به خدا، راهنمائی می نماید (خدا) دل او را. و خدا است به همه چیز دانا. (11)

وَ أَطِيعُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (12)

و فرمانبرداری کنید خدا را و فرمانبرداری کنید پیغمبر را. پس اگر رو گردانیدید پس جز این نیست که بر پیغمبر ما پیغام رساندن آشکار است. (12)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَ عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ (13)

خدا، نیست معبودی مگر او. و بر خدا پس باید اعتماد کند ایمان آورنده گان. (13)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَ أَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَ إِن تَعْفُوا وَ تَصْفَحُوا وَ تَعْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ (14)

ای آنان که ایمان آورده اید هرآئینه (بعضی) از زنان شما و فرزندان شما دشمنان اند برای شما پس احتیاط کنید از ایشان. و اگر عفو کنید و چشم ببوشید و بیامرزد پس هرآئینه خدا است آمرزگار، با رحم. (14)

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَ أَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَ اللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (15)

جز این نیست که دارائی های شما و فرزندان شما آزمایشی است. و خدا است نزد او پاداشی بزرگی. (15)

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَ اسْمَعُوا وَ أَطِيعُوا وَ أَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ۚ وَ مَنْ يُوقِ شَحْحَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (16)

پس بپرهیزید (خشم) خدا را آنقدر که می توانید و بشنوید و فرمانبرداری کنید و خرج کنید (دارائی را)، بهتر است برای نفس های شما. و کسی که نگاه داشته شد از حرص نفس خود پس آنها اند ایشان رسته گاران. (16)

إِن تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ۚ وَ اللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ (17)

اگر قرض دهید خدا را قرض نیکو، دو چند می کند آن را برای شما و می آمرزد برای شما. و خدا است قدر شناس، برده بار. (17)

عَلِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (18)

دانای نادیده و آشکارا، غالب، نهایت هوشیار. (18)